

Vydala:
ZŠ a MŠ Emy Destinnové,
nám. Svobody 3/930
Praha 6
šk. r. 2022/2023
8. číslo

Právní noviny

8

Vánoční hra

Divadelní představení se hrálo během Adventních charitativních trhů 24. 11. 2022 třikrát. Pro žáky, pedagogy, rodiče i širší veřejnost si je připravilo 50 žáků naší školy. 11 z nich jsou členy Hudebně - dramatického kroužku a další byli vybráni jako pěvecký sbor ze dvou tříd: 6. C a 7. D.

V působivé hře, trvající asi 25 minut, zazněly některé sloky 18 českých koled tak, aby byl vytvořen ucelený příběh.

Žáci svými skvělými pěveckými i hereckými výkony, ale také kulisami a rekvizitami, diváky naladili na začínající adventní čas a očekávaný příchod „Ježíška“. Na závěr představení si všichni společně zazpívali známou píseň „Narodil se Kristus Pán“.

Divadelní představení se bude hrát ještě třikrát 21. 12. 2022. Takže se máte na co těšit!

Scénář, hudba, režie: Miroslava Khunová

Kulisy, rekvizity a výtvarné ztvárnění: Klára Effenbergerová a někteří žáci 2. stupně

Pokračování na str. 4

O NEJHEZČÍ

V X. ročníku tradiční soutěže o nejkrásněji nazdobený vánoční stromček mezi základními školami v Praze 6, vyhlášené Zahradnictvím Chládek, tentokrát na téma „Staročeské Vánoce“ se ten náš stromček umístil na krásném

5. místě.

Pomáháme

Vedení naší školy letos ochotně přijalo 48 dětí z Ukrajiny. Staly se našimi spolužáky i kamarády. V současnosti jich zde studuje 33.

Ha ha

„Anežko, z čeho získáme kyselinu sírovou?“
„Získáme ji ... z kyselého syra“

„Která země leží vedle USA, Pepičku?“
„USB, paní učitelko.“

„Kdo vymyslí větu začínající slovem „já“?“
ptá se paní učitelka.
„Já je ...“ Učitelka ho přeruší:
„Matouši, asi spíše „já jsem“, nemyslíš?“
„Já jsem zájmeno osobní.“

„Lucko, máš ráda luštěniny?“
„Ano, hlavně křížovky!“

„Honzo, nemáš být ve škole?“
„Paní učitelka říkala, že kdo nebude mít úkol, ať se ve škole neukazuje!“

Chudák Sněhurka, už má jen 6 trpaslíků.
Kejchal skončil v karanténě.

Víte, jaký je rozdíl mezi Vánoci a Tornádem? Žádný, v obou případech vám strom skončí v domě.

Učitel: „Představte si děti, že v Africe nemají skoro žádnou školu! Víte tedy, proč jsme minulý týden uspořádali sbírku?“
Pepiček: „Abychom odjeli do Afriky!“

Z časopisů *Abc pro vás* vybral Ondřej Bystrůň z 5. B

Jedou dvě mouchy na motorce a jedna má brýle. Ta druhá se jí ptá: „Proč máš ty brýle?“
„Aby mi do oka nevletěla moucha!“

Tonda Havel, 4. B

Pepík se ptá maminky:

„Můžu se koukat na telku?“

„Ano, ale nezapínej ji.“

Kyra Tyuleneva, 3. B

Děkujeme všem, kteří se jakkoliv podíleli na vydání tohoto 8. čísla *Eminých novin*.

Redakční tým:

Eva Heresová, 5. A, Kristýna Zíková, 6. D, Ondřej Bystrůň, 5. B, Berta Bystrůňová, 3. D, Antonín Havel, 4. B, Daniel Sonlajtner, 4. C, Jáchym Vavřík, 3. D, Anna Noelise Salem, 6. C

Nadpisy: Eva Heresová

Ilustrace: Eva Heresová, Ondřej Bystrůň, Anna Salem, Daniel Sonlajtner

V příštím čísle:

- Cestování
- Zlatá Ema
- Post bellum
- Parlamentáři
- a další ...

POznáš, kdo TO je?

Možnosti:

Paní učitelky:
Soňa Justová
Klára Tomková
Kateřina Kroužilová
Hana Hedlová
Pan učitel španělštiny
Raul D'marco
Pan kuchař výborných jídel
Martin Pohán

11

Řešení

Inkarnace

miminko

Vážení a milí čtenáři,
tyto Eminy noviny
slaví třetí narozeniny.
Proto pevně doufáme,
že nebudete jenom vážní,
ale při čtení se vám chvílemi
tvář úsměvem rozzáří.
To je naše nejvroucnější přání!
Příjemný adventní i vánoční čas
Vám přeje
Redakční tým

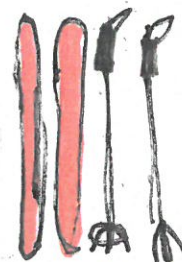

Poezie

1. Ze které strany časopisu utekl tento pes?

2. Se kterou paní učitelkou souvisí tento nejméně 30 let starý prášek na prání?
Nápověda: Za svobodna se jmenovala Prášková, její jméno je uvedeno v tomto časopise.

3. Jaké je jméno a příjmení tohoto lyžaře?

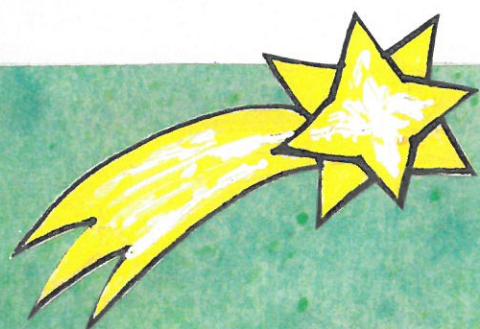
Kdo jako první všechny 3 SPRÁVNÉ ODPOVĚDI doručí do sborovny do přihrádky REDAKCE, nebo je předá vedoucí redakce Itoně Krejčí, získá pro svoji třídu časopis a mňamku pro všechny. :-)

Vánoce

Vánoční čas nastal zas,
od minule to uteklo jako d'as.
Cukroví už dávno máme,
s radostí již mlsáme.
Linecký, rohlíčky a tak dále,
všechno si s radostí ke snídani dáme.
Samozřejmě i někdy v jinou dobu,
ale to by váha hlásila katastrofu.
Další otázka,
co taková vánoční procházka?
Procházka ve Štědrý den je dobrá volba,
čekání na večer se zkrátí o koudu.
Musíme však dávat pozor na čas,
jinak někdo zvýší hlas.
Protože večeri nestihl uvařit včas,
a nebylo to jenom o vlas.
Všichni přidají ruku k dílu,
aby se večere stihla na přesnou hodinu.
Jakmile se ke stolu sedne,
nikdo se ani nehne.
Od stolu mohou vstávat pouze mamky,
aby nám na stůl mohly nosit mňamky.

Pod talířem se objeví šupinka,
aby v peněženke byla nějaká ta korunka.
Typický je bramborový salát s kaprem,
pro jistotu to ale nejz fořem.
Na kosti si pozor dejte,
a bez dušení večeri mějte.
Jakmile dojdeme večeri,
dojdeme se převléci.
Abychom mohli ven jít,
zvířátkům pochoutky vzít.
Po cestě se po obloze rozhlédneme,
zda Ježíška zahlédneme.
Když uběhne pár minutek,
a po rozdání pochoutek.
Ještě chvíli počkáme,
snad se i dočkáme.
Až zvuk zvonku uslyšíme,
na nic již nemyslíme.
Před stromečkem zastavíme,
koledy si zazpíváme.
Společně se radujeme,
a po dárcích a náročném dni ke spánku ulehne.

Adéla Paříková, 8. D

JEDEN ŠKOLNÍ ROK

Letošní školní rok si žáci i pedagogové užívají nových moderně vybavených prostor pod střechou naší školy. Práce na této půdňi vetavbě probíhaly během celého minulého školního roku, i o prázdninách.

Zeptali jsme se **Mgr. Oty Bažanta, ředitele školy**

Jaká byla Vaše reakce na to, když jste zjistil, že budeme mít půdňi vestavbu?

Chvilí jsem se radoval, ale poté jsem si uvědomil, kolik úskalí bude půdňi vestavba přinášet. Bylo mi jasné, že celý rok nás budou provázet stavební práce za zvuku sbíječek, kladiv a dalšího náčiní. Všichni (žáci i učitelé) jsme to zvládli a nyní se chlubíme výsledkem.

Kolik práce Vám tím přibýlo? Jaká byla míra Vaší zodpovědnosti?

Jak jste to vše zvládal spolu s dalšími povinnostmi?

Po celý rok, každou středu, jsem se zúčastňoval pracovních schůzek spolu s projektantem, stavbyvedoucím a zástupci zřizovatele, kde jsme byli informováni o průběhu stavebních prací. Musím říci, že v této nelehké době, kdy bylo nedostatek stavebního materiálu a ceny se neustále zvyšovaly, se firmě Metrostav dařilo zvládat dodávky na „výbornou“. Vedení školy se vyjadřovalo zejména k provozním záležitostem a k vybavenosti prostor.

Jak Vás napadl tenhle interiér?

Na výběru tohoto interiéru se spolu s vedením školy podílela paní učitelka Dočkalová a paní hospodářka Balek. Dohled nad dodávkami nábytku prováděly a ještě stále provádějí zejména paní zástupkyně Arazimová a výše jmenovaná paní učitelka Dočkalová, za což jim patří velké poděkování.

Kde jste nakupoval nábytek, vaky a sedačky? Máte nějakou hodinu ve 3. patře?

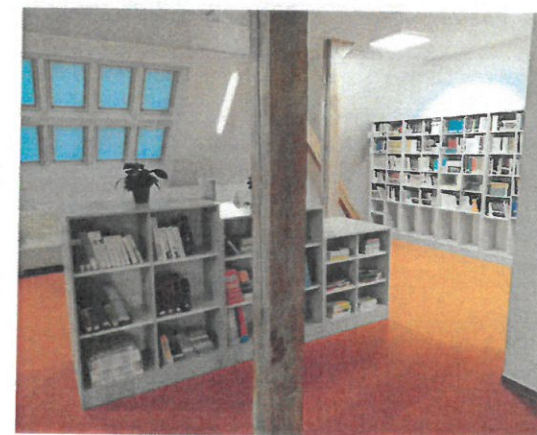
Jak už jsem se zmínil, nábytek, sedací vaky, sedačky a další zařízení vybírala paní zástupkyně spolu s paní učitelkou a hospodářkou školy se souhlasem vedení školy.

Ano, ve 3. patře učím v pondělí 7.D matematiku.

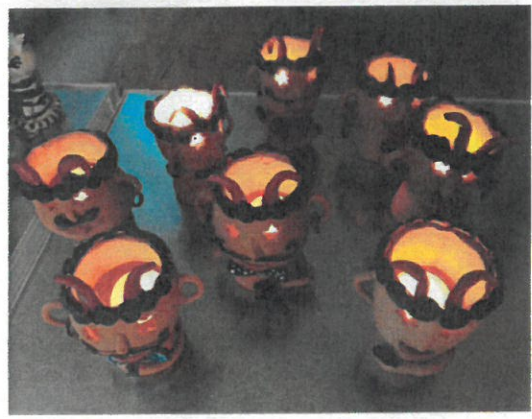
Jak se Vám líbí výsledek?

Domnívám se, že se vše podařilo. Můžeme se chlubit novými moderními prostorami. Vedle klasických učeben jsme získali i odbornou pracovnu chemie, polytechnickou učebnu, keramickou dílnu, studovnu a knihovnu. Já jsem měl možnost tyto prostory ukázat v září ředitelům základních škol Prahy 6 a všichni nám tiše (někdy i nahlas) záviděli.

Děkujeme Vám za rozhovor. *Redakční tým*

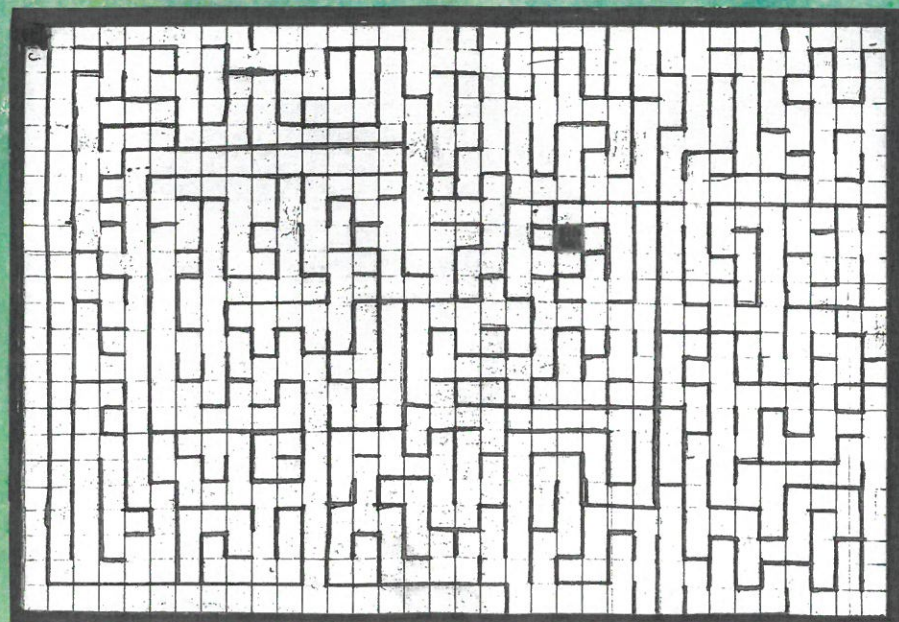
Nové prostory

Další fotografie interiéru si můžete prohlédnout na webových stránkách naší školy, např. v aktualitách z 1. září 2022, kdy byly nové prostory slavnostně otevřeny, nebo v galeriích jednotlivých tříd.

NAŠE ŠKOLA může být pro někoho z vás zpočátku podobným LABYRINTEM, ale velice rychle zjistíte díky výborné navigaci, jak se dostat z místa A do místa B, se zastávkou v místě C, D, E ... a podobně.

Na jdeš cestu?

Anna Koriahina, 5. A

PoeZie

Toto je básnička z náhodných slov:

videohra, pes, jablko a rouška

Byla temná hluboká noc,
a já jsem zaslechl: haf, haf, pomoc, POMOC.

Rozhlédl jsem se na stranu jednu, druhou,
viděl jsem však pouze tmu pouhou.

V tu chvíli na mě vyskočil pes,
utíkal zběsile přes hluboký les.

Nevěděl jsem, oč tu běželo,
ale vše mě to velmi děsilo.

Ale co to? Něco jako jablko viděl jsem v dálce,
nejspíš ho tam nechal nějaký milý dárc.

Ale jablko tady?

to nebude shoda náhody.

K němu vede rovná cesta, taková světlejší,
ještě že není o trochu klikatější.

Nějaká jednoduchá, určitě plná pastí,
bacha, ať nedostanu pěstí.

Na cestě se opět zjevil pes běžící,
a já jsem si už nedal říci.

spawnul = někde se ve hře objevit
checkpoint = záchranný bod ve hře

Po cestě jsem se tedy vydal,
ale na obranu jsem moc nedal.
Z keře na mne vyskočila obrovská rouška,
už se nedivím, že ten pes běžel, jak kdyby vystřelila puška.

Najednou ocitl jsem se v situaci jako pes,
musel jsem rychle utíkat přes tento les.

Po chvíli jsem si pauzu musel dát,
ale začal jsem se trochu bát.

V mžiku jsem se vydal dál,
to už jsem se ale hodně bál.

Po pár minutách jsem objevil prapodivný strom,
za mnou dokonce už zní hrom.

Ale já jsem do díry spadnul,
u toho stromu jsem se spawnul.

Myslel jsem, že velmi divně to jest,
proto dal jsem si opravdu velkou pěst.

Tady jsem pochopil, co se tu děje,
a že tento strom checkpointem je.

Ono jablko budu muset získati,
a tím snad videohru dohráti. ...

Adéla Paříková, 8. D

Zážitky

Pochod'ák

Na ZŠ Svobody jsem chodila v letech 1975-1981, tedy za hluboké totality. V té době řídila školu legendární soudružka ředitelka. Fyzická zdatnost a připravenost socialistického žáka na válku jí ležela velmi na srdci. Dvakrát za rok musela celá škola absolvovat pochodové cvičení, tzv. pochod'ák. Byl to několikakilometrový pochod se zátěží. Pro druhý stupeň byla zátěž stanovena na 5kg. Všichni jsme si tedy do batohů museli ke svačině přidat pětikilogramovou zátěž. Samozřejmě bylo naším cílem se zátěže co nejdříve zbavit. Komu by se chtělo pochodovat s tolika kilogramy navíc? Většina spolužáků vyřešila zátěž pytlíkem s pískem, který jsme si nabrali na nejbližším dětském hřišti. A písek jsme vesele cestou odsypávali. Než jsme došli na zříceninu Baba, neměl nikdo v batohu už vůbec žádnou zátěž. Výjimkou byl spolužák Ivan, který si do batohu uložil pražský telefonní seznam, což byly dvě obrovské bichle vážící 5kg. Všichni jsme si klepali na čelo a mysleli si něco o cvocích. Vesele a na lehkou nohu jsme se vraceli zpátky do školy, jen Ivan vlekl svůj telefonní seznam. Jaké bylo naše překvapení, když před školou stála soudružka ředitelka s mincířem (závěsná váha) v ruce. Všem nám batohy kontrolně zvažila. Jediný kdo prošel, byl spolužák Iván. My všichni ostatní jsme dostali napomenutí za porušení pravidel pochodového cvičení, neboť jsme se nedovoleně zbavili povinné zátěže.

Na školní léta vzpomínala *Hana Hedlová.*

Mňamky

Doporučuji Vám tyto **KAKAOVÉ KULIČKY**.

Dávka na cca 50 kuliček:
40 g másla (tuku)
120 g cukru
30 g kakaa
50 g kokosu
1 bílek.

Vše smíchat a obalit v kokosu.

Dobrou chuť

Vám přeje

Kristýna Ziková

Reportáž

Anglie

Byla jsem navštívit strejdu, který bydlí v Anglii (Rochester). Než jsme jeli do Rochesteru, zastavili jsme s rodiči v centru Londýna, abych konečně „na vlastní oči“ viděla všechna ta známá místa, která znám z fotografií a filmů, jako Buckingham Palace, Tower Bridge, Big Ben atd. To ale všichni znají, a tak jsem se rozhodla napsat, co jiného mne zaujalo.

Doprava a záchranný systém

- V Londýně se přechází i na červenou. Zelená svítí velmi krátce, a tak lidé vcházejí do silnice, ještě když svítí červená.
- Když by se vám něco stalo, sanitka za vámi přijede v Čechách maximálně do 20 minut. V Londýně, čekáte déle. Je to z důvodu, že silnice v Londýně jsou úzké, a tak mají auta malou možnost uhnout pro průjezd sanitky. Sanitka mnohdy čeká na semaforu na zelenou, protože auta před ní, nemají, kam by uhnula.
- Když se stane havárie, zavrou celou ulici. Lidé musejí vystoupit z autobusu a jít dále pěšky, nebo jít na metro. Autobusy dál nejedou. Auta čekají, až se situace vyřeší, nebo se snaží dostat do bočních ulic. Sanitka, hasiči nebo policisté se na místo havárie špatně dostávají z důvodu úzkých ulic.
- Autobus stojí 1,55 £, ať jedete jak jednu nebo 10 stanic. Metro se platí podle vzdálenosti. Vždy při vstupu do metra musíte přiložit platební kartu. Při výstupu opět přiložíte platební kartu. Z účtu se vám odečte částka dle vzdálenosti, kterou jste ujeli. Pokud při výstupu kartu nepřiložíte, odečte se vám maximální částka za dopravu 7,50£.
- V centru Londýna nejedí tramvaje, ty jezdí jen na okraji města.
- Za jednodenní vjezd automobilem do města Londýna se platí 15£.

Oxford Street

- Nejdelší ulice v Londýně je Oxford Street, která je dlouhá 2,5 kilometrů (což je více než 3x Václavské náměstí).
- Oxford Street je známá tím, že je jeden obchod vedle druhého. Je to taková ulice obchodů.
- Na Oxford Street nenajdete ani jeden obchod s potravinami.

Platby

- V rámci COVIDU bylo v Anglii zavedeno placení jen platební kartou. V Londýně lístek na autobus platíte rovnou v autobuse platební kartou, pokud nemáte legitimaci, kterou v autobuse načtete na terminálu MHD. V obchodě klidně útratu jen 1£ (cca 28,-Kč) platíte platební kartou.
 - Mnozí bezdomovci mají platební terminál, na který jím můžete přispět svojí platební kartou částku, kterou chcete. Sociální podporu dostávají též na tyto karty. Stát má tak větší kontrolu, za co peníze utrácí.
 - Londýn je patnácté nejdražší město světa. Praha šedesáté. Proto pro výlet do Anglie počítejte s větší útrátou.

Rozhovor s Ilonou Krejčí, vedoucí redakce

Jak Vás napadlo s časopisem začít?

Budu upřímná. Bylo to někdy v jarních měsících školního roku 2019/20, kdy jsem při jedné denní modlitbě (za různé lidi, záležitosti – prostě při komunikaci s Bohem) najednou vyslovila myšlenku: „Tatínku (tj. Bože), mně by se tak líbilo vydávat školní časopis! To by mě fakt bavilo!“

Samotnou mě ta myšlenka překvapila, protože jsem nikdy o ničem podobném nepřemýšlela, ani jsem žádný školní časopis nedržela v rukou (a je tomu tak dosud, tedy kromě toho našeho :-)).

Pak jsem ještě dodala: „No, ale teď bych stejně neměla kapacitu to zvládnout!“ Byla jsem totiž pracovní velmi vytížená. Ke svým 12 hodinám českého jazyka ve třech třídách na 2. stupni mi přibývalo ještě pár hodin výtvarné výchovy a pracovních činností - zástupně za jednu kolegyni. K tomu ještě odpolední zaměstnání. „Tak třeba příští školní rok!“ dodala jsem.

Vzpomněla jsem si na verše z Bible, že „Bůh dává chtění i činění“ (samozřejmě těm, kdo to chtějí). A já jsem to chtěla a někdy jsem za to i prosila, protože jsem zjistila, že On je nejmoudřejší, nejláskyplnější a přitom ponechává každému svobodu, tedy možnost volby. On vidí všechno úplně z jiné perspektivy než my. Zároveň jsem ale nechtěla, aby se děla moje vůle, tedy to, co já prioritně chci, ale Jeho. Tak jako když se Ježíš modlil v Getsjemanské zahradě. „... ne má, ale Tvá vůle, ať se děje.“

Před začátkem nového školního roku jsem se na dvoudenním pracovním výjezdu spíše „náhodně“ dozvěděla, že si vedení školy (pan ředitel) přeje, aby na škole vycházel časopis. Tímto úkolem pověřil Školní parlament, který vede paní učitelka Pavla Dočkalová a Michaela Tomanová.

Po několika týdnech přišel nám všem pedagogům celkem dlouhý mail od paní učitelky Dočkalové s žádostí o jakoukoliv podporu či nápady z naší strany ohledně plánovaného školního časopisu. Působil na mě trochu bezradně a byl zakončen větou přibližného znění: „Jestli do konce školního roku vyjde aspoň jedno číslo, bude to zázrak.“ Zázraky miluju! Ať už jsou pouze dílem Božím na základě něčí modlitby, nebo vzniknou spoluprací Boha a člověka. Bylo mi jasné, že v tomto případě se bude jednat o ten druhý druh zázraku. :-)

Neváhala jsem tedy a oznámila kolegyni Pavle i vedení školy, že si to vezmu na starosti. Uvítali to a práce mohla začít!

Kolik vás v redakci pracuje a jak máte rozdělenou práci?

V současné době osm.

Vše je založeno na dobrovolnosti.

Někteří přichází se svými nápady a většinou je i sami nebo s větším či menším nasměrováním uskutečnit. Nápady předkládám také já, některé realizuji sama, většinu z nich děti. Rozdělíme si úkoly podle toho, kdo má o co zájem, co by koho bavilo.

Většina příspěvků má mnoho fází, než vznikne finální podoba.

Na mě je mailová i osobní komunikace s kolegy, žáky, rodiči i dalšími lidmi, oprava případných chyb, práce na počítači – formátování příspěvků, rozmístění na jednotlivé stránky (co bude na jaké stránce, jak budou stránky následovat za sebou), zvětšování/zmenšování ilustrací, měření, stříhání a závěrečné lepení na podkladové papíry formátu A3, v polovině přehnuté. Tato etapa je velmi náročná, ale nejzajímavější, protože stránky získávají konkrétní výtvarnou podobu. Pak ještě kopírování (množení) a zkompletování (sešití) do papírové podoby časopisu. Následuje poslední fáze - komunikace a spolupráce s panem učitelem Matějem Měchurou, který má na starosti webové stránky školy.

Ptali jsme se pedagogů:

Vzpomněli byste si na nějaké trochu legrační zážitky ze školních let?

Erža

Na gymnáziu nás učila jedna paní profesorka, která měla příliš dlouhé, tudíž obtížně vyslovitelné jméno, tak se jí říkalo prostě „Erža“. Docela to k ní sedělo, protože byla menší zavalitější postavy.

Než jsem zjistila, že bude při svých převážně výkladových hodinách dějepisu pravidelně sedávat na mé lavici, což byla druhá lavice u okna směrem do uličky, polámala mi všechny vzorně zastrouhané tužky, připravené do geometrie, protože si sedla na můj penál a vydržela na něm sedět celou hodinu! Od té doby jsem si penál vždycky preventivně dávala do lavice a vyplatilo se!

Jednou jsme od již zmíněné paní profesorky obdrželi opravené písemné práce a každý měl uprostřed té své velký mastný flek. My s kamarádkou jsme tušily, proč tomu tak asi je. Několikrát nás totiž během velké přestávky pověřila nákupem chlebičků. Vždy chtěla „ty s tou půlkou vajíčka“.

Jindy zase přišla na hodinu ve spodniče, protože si o přestávce zašívala v kabinetě díru na punčochách. Pak náhle zazvonilo, ona popadla věci do výuky a „spěchala“ do třídy, aby nepřišla pozdě. Teprve až si chtěla utřít ruce od křídy do sukne, což bývalo jejím zvykem, zjistila, že sukni vlastně nemá. Odběhla tedy do kabinetu a za chvíli přiběhla zase zpět a pokračovala ve výuce „jakoby se nic nedělo“.

Někdy s ní byla prostě legrace.

Rodičák

Ve 4. ročníku na gymnáziu jsme dostali novou třídní profesorku. Z nějakého důvodu nabyla dojmu, že ji moc nebereme, nebo dokonce, že ji nemáme rádi. Možná to zaviniily občasné rádoby vtípné prupovídky našich kluků, kteří byli právě v té době na vrcholu puberty. Ale pravda to nebyla, rádi jsme ji měli, i když ne tak jako naši předchozí třídní, která byla takovou naší „mámou“. Navíc jsme byli nejvzornější třída v ročníku. Proto nás velmi překvapilo, když jednou ráno přišla do třídy hodně nazlobená. „Tak to jste teda přehnali!“ třískla třídnicí o stůl.

Vykulili jsme na ni oči a byli zvědaví, co jsme vlastně přehnali?!

Včera se totiž na celé škole konaly třídní schůzky – tzv. „rodičáky“. Když naše profesorka vešla do třídy, slavnostně naladěná i oblečená, připravená a plná očekávání, jak už to bývá :-), třída byla prázdná! Nepřišel ani jeden rodič!

Myslela si, že jsme se domluvili a rodičům to schválně neoznámili.

Pravda byla však taková, že ona to zapomněla oznámit nám.

První referát

Možná jste někdy zažili stav záchvatu smíchu, kdy se něčemu smějete tak, že vám tečou slzy a nejste schopni slova. A když to trvá delší dobu, rozesměje vás už pak kdejaká maličkost.

V takovém stavu jsem se ocitla před hodinou literatury, kdy měl zaznít můj první referát na gymnáziu na téma Štúrovci. Celou velkou přestávku jsme se s kamarádkou smály, já jsem jí četla svůj referát a dost věcí mi připadalo směšných. To samozřejmě neuniklo ani některým spolužákům.

Hodina začala a já předstoupila před tabuli. Paní profesorka odešla k oknu (asi doprostřed třídy), aby vše sledovala jako každý jiný student.

Spolužák Ondra v první lavici přímo přede mnou se záměrně tvářil tak, že jen při pohledu na něj jsem nebyla schopna mluvit a zadržovala smích. Jeho cílem bylo mě rozesmívat. Na moji žádost ho tedy paní profesorka poslala za dveře. Všichni chtěli totiž slyšet můj referát. Už to vyvolalo vlnu smíchu. Naše třídní zčervenala a se zadržovaným smíchem čekala, co bude dál.

S velikým úsilím jsem se snažila odprezentovat svůj referát. V místech, která mi připadala směšná už o přestávce, to bylo horší. Menším záchvatům smíchu jsem se tedy neubránila. A protože smích je nakažlivý, smála se zanedlouho celá třída. Navíc jsem měla rýmu a potřebovala jsem se občas vysmrkat, načež jsem přerušila svůj referát omluvou „promiňte“, otočila se zády ke třídě, čelem k tabuli, a začala smrkat (rozhodně ne potichu, to jsem se naučila až v dospělosti). Všichni už byli opravdu ponořeni do smíchu, včetně naší paní profesorky, jež stojící u okna a smějící se do závěsu, mě trpělivě nechala referát dokončit. Možná trval 20 minut, to už si nepamatuji. Ale rozhodně na tento můj první referát nikdo ze třídy po mnoho let nezapomněl.

Na školní léta vzpomínala *Ilona Krejčí*.

NEJOBÍBENĚJŠÍ

Ptali jsme se pedagogů:

Jak dlouho působíte na naší škole?

Které předměty Vás ve škole bavily nejvíce? (Odpověď můžete i zdůvodnit.)

11 let

Dějepis – kvůli skvělé učitelce

Výtvarná výchova

Tělesná výchova – protože jsme od jara do podzimu hráli na školním hřišti softbal. *Hana Hedlová*

15 let

Matematika a hudební výchova. *Luděk Ullík*

Devátým rokem.

Výtvarná výchova a dílny, kde jsme se naučili různými nástroji opracovávat různé druhy materiálů (např. kov, dřevo, sololit, plexisklo apod.) a vždy jsme si vyrobili něco praktického a odnesli si to domů. Oba předměty nás vyučoval skvělý a hodný pan učitel.

Dále ruština, mimo výuku jsme dramatizovali pohádky a občas jezdili na soutěže.

Na gymnáziu jednoznačně biologie a stále ruština, v níž jsem chtěla pokračovat studiem na VŠ. (Jistě by k nim patřila i výtvarná výchova, jenže výchovy se tehdy nevyučovaly, byly nahrazeny odbornými specializacemi. Já jsem např. měla zemědělství.) *Iлона Krejčí*

S pauzou rodičovské dovolené od r. 2000

Bavila mě výtvarka, protože mám ráda barvy, a matematika, protože mě fascinuje, co všechno se dá vypočítat. *Pavla Obstová*

Na škole působím třetím rokem.

Tělocvik, český jazyk, dějepis

Magda Kafková

Na této škole jsem 17 let.

Ve škole mě nejvíce bavila matematika a tělocvik.

Michaela Dvořáková

Od září 2022

Matematika, zeměpis *Laila Franková*

Jak dlouho?

6 let

Matematika, chemie, tělocvik.

Petra Žampachová

Pátým rokem

Přírodopis, dějepis *Kateřina Šperlová*

5 let

Dějepis, hudební výchova, literatura.

učitelka 6. C

7 let

Matematika, český jazyk. *Radka Šulcová*

10 let

Výtvarná výchova, přírodopis, počítače

Pavla Dočkalová

6 rok

Výtvarná výchova a matematika.

Radka Urbanová

Šestým rokem

Nejvíce mne bavil přírodopis a matematika.

Na oba předměty jsme měli úžasné paní učitelky.

Kateřina Kroužilová

25 let

Český jazyk, zeměpis a přírodopis

(kvůli výborným profesorům)

Romana Slámová

7. rok

Cizí jazyky, český jazyk, výtvarná výchova, hudební výchova, dějepis, přírodopis ?

Na škole působím pět let.

Nejraději ze všeho jsem měla český jazyk

a hudební výchovu. Měli jsme školní sbor

a často jsme vystupovali. *Klára Effenbergerová*

cca 13 let

ČJ, AJ, TV *učitelka 9. C*

aneb Jak vzniká školní časopis

Na schůzkách se spíše radíme, hodnotíme (konzultujeme) již vytvořené příspěvky, společně vymýšlíme otázky (pro ankety, rozhovory), vyhodnocujeme anketu (počítáme hlasy, zapisujeme) atd. Největší díl práce však čeká na každého z nás doma ve svém volném čase.

V poslední době více pracujeme jako skutečný tým a věřím, že to tímto směrem bude i pokračovat. Scházení se ráno jednou za čtrnáct dní je však pro kvalitnější týmovou práci málo dostačující. Vhodný byl Redakční kroužek, o němž uvažujeme.

Jak se Vám s dětmi v redakci pracuje?

Je to individuální. Někdo odvede větší díl práce, někdo menší, někdo je samostatnější, jiný potřebuje více poradit a pomoci, někdo je velmi zodpovědný, jiný méně ...

Za každého jsem však ráda!

Mám radost z toho, když ráno děti přichází na schůzku a hned vytahují to, na čem pracovaly, mám radost i z toho, když mě během dne některé osloví a ptají se, kdy bude zase další schůzka, nebo mi přinesou již vypracované příspěvky a chtějí zadat další práci.

Vždy jsem potěšena, když vidím jejich dlouhodobější zájem, nadšení, radost z práce i ze samotného výsledku.

Překvapily Vás něčím? Určitě ano.

Naposledy mě překvapily některé jejich odpovědi ohledně třetích narozenin časopisu. Zda je budeme slavit? Evička odpověděla: „To doufám.“ „Ano, samozřejmě,“ potvrdil Ondra. A Daník mě uklidnil: „Johanka upeče dort.“ A bylo to!

Uspořádali jsme tedy menší oslavu – nepracovní schůzku s povídáním, mlsáním, prohlížením předchozích čísel časopisů a také trochu plánováním do budoucna.

Co se týká příspěvků, hned z počátku naší práce mě překvapil Honza Kratochvíle, který na ranní schůzce redakce navrhl, že by udělal rozhovor s žáky 6. tříd ohledně Go kurzu. To také během dopoledne sám uskutečnil a odpoledne mi na flashce přinesl graficky zpracovaný hotový příspěvek. Vypadal tak trochu jako

jídelní lístek a měl i jiné zvláštnosti, ale mně se líbila právě ta spontánnost, akčnost a samostatnost, tak byl zveřejněn téměř v takovém „surovém stavu“ v 1. čísle našeho časopisu. Také Anna Winterová mě překvapila svým vlastním nápadem článku o Emě, který samostatně bezchybně zpracovala, a myslím, že se jí dost povedl (v 1. čísle), stejně jako legrační česko-polský slovník (ve 2. čísle). Také Miro Slezák mě překvapil originalitou svého příspěvku „Miluji svého psa“ na dané téma „Já a můj zvířecí mazlíček“. (v 5. čísle)

Nepochybně Johanka Sonlajtnerová vysokou úroveň jakéhokoliv svého příspěvku, ať už to byly otázky pro paní učitelku Evu Wollnerovou (ve 2. čísle) nebo recepty s vlastními skvělými fotografiemi (ve 4. a 5. čísle) či výtvarné zpracování všech nadpisů, nápis Eminy noviny (v mobilní aplikaci) i podkladové, barevně nastříkané papíry formátu A3.

Tři holky 7. ročníku z redakce, které jsem tehdy učila český jazyk a osobně je více znala, Sofie, Eliška a Zoe, vyrobily s nadšením krásnou truhlu pro hru „Poklad“. Opravdu se jim povedla! (viz 3. číslo)

Překvapila mě v době on-line výuky Evička Heresová, která na mailovou výzvu začala malovat velmi pěkné výtvarné práce, které byly zveřejněny, jedna na přední straně (ve 4. čísle) a druhá na poslední straně (v 5. čísle). V práci pokračovala dál a dnes je velmi stabilním, zodpovědným členem týmu.

Z ilustrací například půvabné kresby Daníka Sonlajtnera na hudební téma pro 6. číslo EN a pro 3. číslo Destináčka, jeho „sportovní srdce“ pro 7. číslo EN.

A tak bych mohla pokračovat dál a dál. V podstatě každý příspěvek od různých autorů mě nějakým způsobem více či méně překvapí svou originalitou.

Stále znovu a znovu mě některé děti překvapují zodpovědným přístupem k práci, bez níž by žádný příspěvek, a tudíž ani časopis, nevznikl.

Co všechno je potřeba k vytvoření čísla časopisu?

Motivace, pracovitost, větší časová investice, tvořivost, vytrvalost, zodpovědnost, v mém případě naprosté spoléhání se na nebe. :-)

Je zapotřebí také ochota vzájemné spolupráce převážně s kolegy a vedením školy. Samozřejmě každá pozitivní reakce a povzbuzení po přečtení nějakého čísla se stává novou motivací k tomu, pokračovat dál.

Co nového jste se díky tvorbě časopisu naučila?

Pár maličkostí, ale důležitých :-), v práci na počítači, jež mi ochotně poradili kolegové Jaroslav Supek, Luděk Ullík, Marek Hlubuček a Matěj Měchura, který mě také naučil dost věcí ohledně umístování příspěvků na webové stránky školy. Samozřejmě, potřebovala bych se učit dál, a tak uvítám jakoukoliv radu i předání zkušeností.

Ptali se žáci 7., 8. a 9. tříd.

ROZHOVOR

s Redakčním týmem

Proč ses rozhodl/a pracovat ve školní redakci?

Protože jsem vyhledávala více aktivit. Eva

Protože jsme s kamarádem Edou dělali komiksy, myslel jsme si, že bychom je mohli dát do časopisu.

Tonda

Protože mě zajímalo, jaké to tam je. *Ondra*

Věděl jsem od mé sestry, že je možné se přihlásit.

Dan

Vždy jsem chtěla nějak pomáhat Eminým novinám.

Anna

Protože jsem to chtěla zkusit, a vyzkoušet si práci novináře. Když jsem byla malá chtěla jsem si udělat svůj časopis. Na mé bývalé škole měli časopis, ale do redakce se mohlo vstoupit až od 4. ročníku a já jsem byla v 2. třídě. Když jsem byla ve 4. třídě, byl už rok Covid. Časopis začala dělat celá jedna paní učitelka a dělá ho stále. *Týna*

Co tě na tom nejvíc baví?

Smysluplnost. Eva

Že můžu dělat něco navíc pro školu. *Tonda*

Plnit úkoly. *Berta*

Kreslit a dělat zadané úkoly. *Ondra*

Nejvíce mě baví kreslit a vymýšlet obrázky. *Dan*

Baví mě, když dělám něco pro noviny (musím se

přiznat, že nechodím tak dlouho ...). *Anna*

Zpracování různých věcí (fotografie, články, nápady na tvoření, recepty ...). *Týna*

Je to někdy náročné?

Občas. Eva

Ano je. Když mi zbude hodně věcí na jeden den.

Tonda

Ano. *Berta*

Ani ne. *Ondra*

Ne, v pohodě. *Dan*

To je na tom, jestli nemáš tolik času a nemůžeš to stihnout, ale když ten čas máš ... *Anna*

Není to náročné. Podle mne je to zábava. *Týna*

Inspiruješ se někým?

Mámou. Eva

Příspěvky z minulých čísel. *Tonda*

Ne. *Berta*

Ne. *Ondra*

Ano, inspirovala mě má sestra Johanka, která pro časopis také pracovala. *Dan*

Neinspiroju se nikým, ale když narazím na nějaký časopis prolístuji si ho a hledám nějaké nápady. Nebo mne baví hledat zajímavé nápady na tvoření či vaření na Pinterestu. *Týna*

2. st. - 5. - 9. ročníky

Tv 86 Mám dobrého učitele a děláme zábavné věci.

Vv 67 Je to odpočinková hodina. (2 žáci) Je sranda, relaxace.

M 57 Hodiny mě moc baví. Potože máme dobrou učitelku, paní učitelka Arazimová je moc hodná.

A 57 Je zábavná. Díky paní učitelce Bilejové. Super učitelka.

Z 33

Př 33 Hodná paní učitelka a mám ráda zvířata. Mám ráda přírodu a vyučující hezky vysvětluje.

D 30 Učí strašně dobře (6. C). Baví mě forma vyučování (7. A)

Ch 27

N 20 Je zábavná. Paní učitelka je fajn a učí dobře. (6. C)

Protože mám skvělou učitelku a prioritou je mluvit. (7. A)

Máme hodnou paní učitelku a baví mě to. (6. D)

F 16, Th 15, VO 15, Š 15 Protože ho učí dobří učitelé. Je zábavný.

Pč 13, Inf 10, Ov 9, Vz 8, Pp 7, Hv 7, Č 5, Anglická konverzace 2, Drv 1

Nový vyučovací předmět:

Vaření (24 žáků) Kde by nás i kluky učili. Vařilo by se v něm a učilo o historii vaření. Vařilo by se v něm a peklo. Podle mě by nás to něco naučilo: pekli bychom sušenky, nějaké dezerty atd. a třeba jednou do týdne.

Vaření a pečení (7 žáků)

Pečení (1 žák)

Finanční gramotnost (11 žáků) Výuka o penězích

Finance

Jak dobře investovat

Jak si vydělávat a zacházet s penězi.

Jak se dobře užít v budoucnu a jak si vydělat.

Sexuální výchova (11 žáků) Povídání si o dospívání.

Abychom se nestrpnili, když holky přijdou k nám domů.

Nauka o tom, co nás čeká

v životě (vše související se sexem).

Branná výchova (3 žáci)

Obrana (3 žáci)

Střelba ze zbraně (3 žáci) Učit se střílet.

Výchova sebeobranu (2 žáci)

Vojenský výcvik

Psychologie (6 žáků)

Povídat si o problémech a různých věcech, které využijeme v opravdovém životě.

Povídání si

Ne jako předmět, ale abychom se bavily o našich

problémech a emocích, protože je to v téhle době důležitější než třeba informatika atd.

Komunikační výchova Naučit nás chovat se hezky a komunikovat s lidmi.

Předmět, kde se učí děti chovat

Dřevořezba (6 žáků)

Dílny (5 žáci) Práce v dílně, vyrábění. Vyrábělo by se tam ze dřeva.

Vyrábění věcí, které by byly důležité pro život.

Hodina zručnosti Něco bychom tvořili a budovali.

Minecraft (5 žáků)

PO – Počítače Volná hodina, kde se jen hrajou hry.

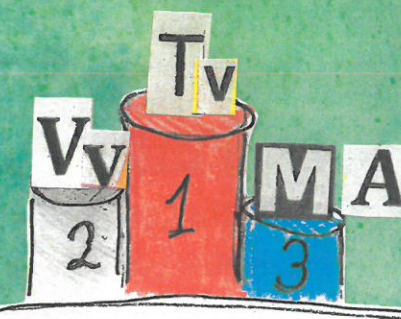
Herní výchova Bude se tam hrát.

Hraní na počítači

Education edition

Informatika pro 9. ročník (3 žáci)

NEJ

Volná hodina (2 žáci) Nic nedělat.

Hodina relaxu Kde by si žáci odpočinuli.

Spaní Jen bychom hajali. Jak rychle usnout.

Latinská výchova Učilo by se tam latinsky.

Latinský jazyk (2 žáci) Latina je považována za

základní jazyk.

Náboženská výchova

Teologie

Keramika (2 žáci)

Italština (2 žáci)

Doučování na střední školy (2 žáci)

Taneční výchova

Hodina tance – jednou týdně

Box (2 žáci)

Dějiny fotbalu

Dějiny sportu Učit se o významných lidech,

co udělali v historii sportu – např. Emil Zátopek,

Josef Masopust. Až do teď! Nemusí být z Česka!

Beach volleyball

TVF Tělocvik těžké fáze

Dvě za sebou jdoucí hodiny tělocviku

Sprchovací hodina – po tělocviku

Výuka Minaraftu

Herecká a modelingová hodina

Biologie – zvlášť člověka (tzv. Somatologie

– poznámka redakce)

Zahrada – starat se o kytky

O něčem, co využiju v životě

Logika

Geocaching

3D tisk, Thermologie, Tik Toková výchova

Telefonická výchova

Literární výchova – na které se budeme učit literaturu a

učit se psát knihy

Estetická výchova

Designování Podobné jako výtvarná výchova, ale

volnější. Každá třída dostane téma a musí téma

vypracovat do výrobku nebo do něčeho jiného

a na konci musí svůj výrobek prezentovat.

Dramatický klub

Pomoc dětem ve 3. ročníku, které právě přišly

Více Tv, více pinpongových turnajů (2 žáci)

Předměty v angličtině – prostě víc angličtiny

Které předměty Tě ve škole baví nejvíce?
Napiš maximálně tři a můžeš také uvést důvod.
Proč Tě baví?

1. st. - 3. - 5. ročníky

Tv 62 + Plavání 6 Hrajeme hry. Protože je tam sranda.
Protože se sportováním zahřejeme i pobavíme. Je zábavný.

M 42 + Geometrie 3

Vv 35 zábavná

Inf 21 Hrajeme si tam na počítači. Baví mě programování.

A 20 Je zábavná a paní učitelka je hodná.

Č 15, Pč 15 S nejlepší paní učitelkou Hedlovou.

Prv 12 zábavná, **Th 5, VI 5, Hv 4, Pč 2**

Přál(a) by sis nějaký nový vyučovací
předmět? Jak by se jmenoval
a co by se v něm učilo, dělalo?

Vychovávání zvířat (2 žáci)

Zvíře

Zvířecí hodina – abychom si na hodinu nosili
doopravdická zvířata

Op – O psech

O králíky a křečky

Keramika (3 děti)

Vč – Výtvarné činnosti – vyrábět různé rébusy

Desing a vyrábění vlastních návrhů

Kreslení a malování

Dílna

Čtení v knihovně

Knihová výchova – šlo by se do knihovny

a četlo by se tam

Více čtení

Recitační výchova

Počítače Učilo by se v něm třeba to, jak si
nainstalovat aplikaci anebo případně to, jak se
programuje. *Jáchym Vavřík, 3. D*

Počítačování – učit se na počítači

Animace – bude se učit animovat

Hraní na elektronických věcech

Mobilní hodina

Virtuální realita (2 žáci) – jak hrát

Filmy – koukat se na filmy

Robotika

Harak – učí se tam hrát deskové hry

Legu (2 žáci) Budou se tam učit triky z lega. Protože
mě baví stavět různé stroje.

Sp – Sportovní pravidla

Fotbalové dějiny

Sportovní předmět – učily by se tam 4 sporty:

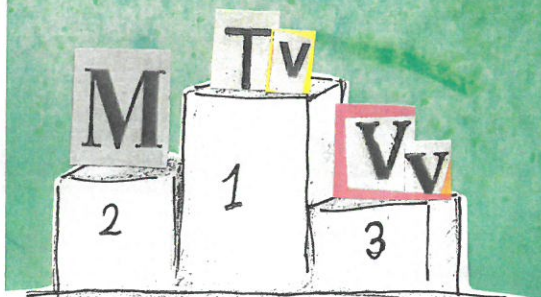
fotbal, hokej, basketbal, volejbal

Sportovky

Sebeobranná výchova – o tom, jak se ubránit

Lovení ryb

Taneční výchova – tam by se tancovalo, např. Samba a informatiku.

Naše přání

Malý byznysmen

Jak si vydělat

**Sj – Slovenština, Ruština (2 žáci), Běloruština,
Němčina, Francouzština**

Kuchařství, kde bychom se učili vařit a péct.

A chci, aby nás hodnotil Zdeněk Polreich.

Vaření

Přeju si hodinu **Experimentů**, možná by to trochu
bouchlo, možná i hodinu kouzel, ale to se mi asi
nesplní.

Pokémonologie – trejdování a zkoumání Pokémonů.

**Předmět, ve kterém by si každý vybral, co bude, až
vyroste.**

**Předmět, ve kterém by si každý mohl vyzkoušet své
povolání.**

Nauka o Bulharsku

Předmět, ve kterém by se učila 1. pomoc.

Autoškola – naučil bych se řídit auto

Nauka o vlacích – učili bychom se různé druhy
vlaků

Snopchat hodina

Kahoot se třídou

Hodina domácích úkolů – kde si můžeš vybrat, jestli
chceš udělat domácí úkol

Kamarádká

Hodina nicnedělání, jenom přemýšlení

Někteří byste si přáli **hodinu navíc**: Vv (1) a Th (1).

Jiní se už těší na: chemii (6 dětí), zeměpis (3 dětí),

fyziku (3 dětí), dějepis (2 dětí), přírodopis, vlastivědu

a informatiku.

Jaký článek tě zatím bavil nejvíce?

Z mých článků asi ten o vánočním stroměčku. *Eva*

Baví mě dělat kvízy. *Tonda*

Nejvíce mě baví vtipy. *Dan*

Rozhovor s Mgr. Miroslavou Khunovou. *Anna*

Je něco vysněného, o čem bys chtěl/a napsat?

Vždy se dá najít zajímavost o jakémkoliv tématu. *Eva*

Nemám nic vysněného. *Tonda*

Ne. *Berta*

Ne. *Ondra*

Rád bych napsal článek o New Yorku. *Dan*

**O nějakých cizích zemích. Hodně s rodinou
cestujeme.** *Týna*

Nedělá Ti problém vstávání?

Ano, dělá. *Eva*

Nedělá, mám i parlament a zvykl jsem si. *Tonda*

Ano, dělá. *Berta*

Ne, nedělá. *Ondra*

Ano, vstávání dříve ráno mě trápí. *Dan*

Spíš ne, ale někdy mi trvá dýl, než se opravdu probudím.

Anna

**Ano, mám dost velký problém se vstáváním. Maminka mi
nastaví 3 budíky a ještě za mnou chodí mi několikrát
sebrat peřinu, než se jí podaří mne vyhnat z postele.** *Týna*

3. narozeniny

Při této příležitosti nelze nezpomenout ty, kteří pracovali pro časopis déle než dva roky, než odešli studovat na gymnázia.

Patří k nim např. **Teodor Zahrádka, Miro Slezák a Johanka Sonlajtnerová.**

Úřad městské části Praha 6 udělil dne 24. června 2021 v areálu ZŠ a MŠ
Červený vrch **titul Úspěšný žák** patnácti žákům ze všech základních škol
v Praze 6.

Za naši školu ocenění převzala z rukou pana ministra školství, mládeže a
tělovýchovy Mgr. Roberta Plagy **Johanka Sonlajtnerová** - za dlouhodobé
dosahování vynikajících studijních výsledků a za výrazný podíl na vzniku
i vydávání dvou nových školních časopisů **Eminých novin** a **Destináčku**.

Všechna dosud vydaná čísla **Eminých novin**

jsou k dispozici ke čtení i stažení **na webových stránkách naší školy** a k zapůjčení **v naší školní knihovně.**

ANKETY se zúčastnilo celkem 392 žáků naší školy z 20 tříd.

144 žáků ze sedmi tříd od 3. do 5. ročníku a 248 žáků ze třinácti tříd od 6. do 9. ročníku.

Všem děkujeme za odpovědi, vyjádření názoru i za inspirující nápady.

VÁNOČNÍ PŘÍBĚH

Svatý průšvih

Vánoční příběh se odehrál takhle: Mladičká Marie si měla brát Josku Tesaře od nich z vesnice. Už proběhly i ohlášky v místním kostele, jenže těsně před svatbou se všechno strašně zkomplikovalo. Na Marii začalo být vidět, že je v tom.

Josefovi bylo jasné, že to nemá s ním, a jako věřící člověk věděl, co je to za průšvih. Podle Bible měl tu nevěrnici zavrhnout a nechat zlynčovat. Podle selského rozumu ji měl poslat na potrat. Obojí se mu přičilo, a tak přemýšlel, že se s Marií prostě rozejde a všem těm problémům se vyhne. Dlouho do noci si s tím lámal hlavu, až nakonec vyčerpáním usnul.

Tu noc měl divné sny. Zdálo se mu, že před ním stojí anděl a říká mu: „Josefe, teď to nechápeš, ale ve vaší rodině se narodí budoucí prezident. Nedělej si starosti, že je tvoje přítelkyně těhotná. Přijmi ji takovou, jaká je, i s tím, co v sobě má. To, co teď vypadá jako průšvih, je totiž svatý Boží plán.“

Marie bude mít chlapečka a ty ho dáš zapsat do matriky jako svého syna. Budete mu říkat Ježíš – česky **Záchranář** – protože na něj platí dávná proroctví: *On nás zachrání před našimi průšvihy.*

To je to, co měl na mysli dávný mystik Izaiáš, když psal:

**Teenagerka bude těhotná
a porodí chlapečka
a my poznáme, že Bůh
je s námi, a ne proti nám.**

Vtom se Josef probudil. A konečně měl jasno. Už nebude žít podle náboženských tradic ani podle selského rozumu, ale podle svého snu. Šel za těhotnou Marií a oženil se s ní – ať si lidé říkají, co chtějí! A když po pár měsících porodila chlapečka, dal mu jméno Ježíš – **Záchranář**.

Úryvky jsou z knihy **PARABIBLE**, vydané nakladatelstvím Biblion v Praze r. 2018, která se pro svou oblibu dočkala již šestého vydání. (Za něco málo přes rok se jich prodalo 20 tisíc.)

Autor knihy **Alexandr Sasha Flek** převyprávěl 60 pasáží z evangelia (příběhů o Ježíši), jako by se odehrávaly dnes, v našem kulturním, geografickém i politickém kontextu.

Je také překladatelem původních biblických textů – „autor“ **Bible 21. století**, jež se r. 2018 stala nejprodávanější knihou roku u nás.

TROCHU JINAK

Najdete ho jako miminko

V těch dnech vyšla vyhláška ministerstva financí, aby v celé zemi proběhla registrace daňových poplatníků. (A protože úředníci nezvládli propojit rejstříky a matriky, každý se musel registrovat v místě svého narození; jinde to prostě nešlo.) Všichni se tedy šli dát zapsat, každý na svůj úřad.

Také Josef Tesař se tomu nařízení musel podrobit. Vedl skromnou živnost v Nošovicích na Slezsku, ale pocházel z Berouna kousek od Prahy (jeho rod tam sídlil už od dob krále Václava). Musel se tedy vláčet přes celou republiku na finančák do rodného města. A navíc tam s ním ta lejstra musela jet podepsat i jeho nevěsta Marie – nikoho nezajímalo, že je těhotná!

Když se konečně dotrámceli do Berouna, na Marii to přišlo. Porodila své první dítě (byl to kluk!), zavinula ho do šály a uložila na matraci pod mostem, protože nemocnice je prý jenom pro místní, ubytovna byla plná a domů si ty přivandrovalce taky nikdo vzít nechtěl, zvláště na Vánoce.

Celé město spalo, jen popeláři se před ranní směnou scházeli u svých aut. Náhle se parkoviště zalilo oslnivým světlem. Než stačili spustit poplach, objevil se před nimi muž celý v bílém s tváří anděla. „Žádný strach!“ řekl jim. „Nesu vám skvělé zprávy pro všechny lidi. Dnes v noci se v Berouně začal hroutit starý režim! Narodil se vám nový prezident – žádný populist ani despota, ale Osvoboditel, na kterého všichni čekáte. A tohle bude jeho zvláštní znamení: najdete ho jako miminko zavinuté do šály, jak leží pod mostem na matraci.“

A vtom se za tím mužem v bílém ze tmy vynořil ohromný pěvecký sbor a z plných plic spustili starý spirituál:

**Haleluja Bohu na nebi
a lidem na zemi
Love and Peace!**

